

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

18 октомври 2018 година *

„Преюдициално запитване — Обща търговска политика — Окончателно антидъмпингово мито върху някои продукти с произход от Китайската народна република — Антидъмпингово мито, което Органът за уреждане на спорове на Световната търговска организация (СТО) е счел за несъвместимо с Общото споразумение за митата и търговията“

По дело C-207/17

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Първоинстанционен съд по данъчни дела, Болцано, Италия) с акт от 4 април 2017 г., постъпил в Съда на 21 април 2017 г., в рамките на производство по дело

Rotho Blaas Srl

срещу

Agenzia delle Dogane e dei Monopoli,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta, заместник-председател, изпълняващ функцията на председател на първи състав, J.-C. Bonichot, E. Regan, C.G. Fernlund и S. Rodin (докладчик), съдии,

генерален адвокат: Y. Bot,

секретар: R. Schiano, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 1 март 2018 г.,

като има предвид становищата, представени:

- за Rotho Blaas Srl, от P. Bellante и B. Bonafini, avvocati,
- за италианското правителство, от G. Palmieri, в качеството на представител, подпомагана от G. Albenzio, avvocato dello Stato,
- за Съвета на Европейския съюз, от H. Marcos Fraile и E. Rebasti, в качеството на представители, подпомагани от N. Tuominen, адвокат,

* Език на производството: италиански.

– за Европейската комисия, от P. Stancanelli, N. Kuplewatzky и T. Maxian Rusche, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до валидността на Регламент (ЕО) № 91/2009 на Съвета от 26 януари 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република (ОВ L 29, 2009 г., стр. 1), на Регламент за изпълнение (ЕС) № 924/2012 на Съвета от 4 октомври 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 91/2009 (ОВ L 275, 2012 г., стр. 1), и на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/519 на Комисията от 26 март 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република, чийто обхват беше разширен до вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия, независимо дали са декларирани с произход от Малайзия, след преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 (ОВ L 82, 2015 г., стр. 78) (наричани по-нататък заедно „спорните регламенти“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на правен спор, страни по който са Rotho Blaas Srl и Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (Агенция „Митници и монополи“, Италия) (наричана по-нататък „Агенция „Митници“) по повод събирането — в рамките на корекция — на мита, антидъмпингови мита и данък върху добавената стойност (ДДС), заедно с лихви и неустойки за забава за вноса на винтове за дърво в Европейския съюз.

Правна уредба

- 3 С Решение 94/800/ЕО от 22 декември 1994 година относно сключването от името на Европейската общност, що се отнася до въпроси от нейната компетентност, на споразуменията, постигнати на Уругвайския кръг на многостранните преговори (1986—1994 г.) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 3), Съветът на Европейския съюз одобрява Споразумението за създаване на Световната търговска организация (СТО), подписано в Маракеш на 15 април 1994 г., както и споразуменията от приложения 1—3 към това споразумение (наричани по-нататък заедно „Споразуменията на СТО“), сред които е Общото споразумение за митата и търговията (1994) (ОВ L 336, 1994 г., стр. 11; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 14, наричано по-нататък „ГАТТ от 1994 г.“) и Споразумението за прилагането на член VI на Общото споразумение за митата и търговията (ОВ L 336, 1994 г., стр. 103; Специално издание на български език, 2007 г., глава 11, том 10, стр. 112, наричано по-нататък „Антидъмпинговото споразумение на СТО“).
- 4 С Регламент № 91/2009 Съветът налага окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китай.
- 5 На 28 юли 2011 г. Органът на СТО за уреждане на спорове (наричан по-нататък „ОУС“) приема доклада на апелативния орган и изменения с него доклад на специалната група (панел) по случая „Европейски общности — окончателни антидъмпингови мерки по отношение на някои скрепителни елементи от желязо или стомана от Китай“ (WT/DS 397) (наричано по-нататък

„решение на ОУС от 28 юли 2011 г.“). В посочените доклади е установено по-специално че Съюзът е действал по начин, който е несъвместим с някои разпоредби от Антидъмпинговото споразумение на СТО.

- 6 След решението на ОУС от 28 юли 2011 г. на 4 октомври 2012 г. Съветът приема Регламент за изпълнение № 924/2012, с който се изменя Регламент № 91/2009, като по-специално се намалява предвиденото в него антидъмпингово мито.
- 7 С Регламент за изпълнение (ЕС) № 723/2011 на Съвета от 18 юли 2011 година за разширяване обхвата на окончателното антидъмпингово мито, наложено с Регламент (ЕО) № 91/2009 върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република, върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия, с деклариран или не произход от Малайзия (ОВ L 194, 2011 г., стр. 6), изменен с Регламент за изпълнение (ЕС) № 693/2012 на Съвета от 25 юли 2012 г. (ОВ L 203, 2012 г., стр. 23), обхватът на антидъмпинговите мерки е разширен спрямо вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия, независимо дали са декларирани с произход от Малайзия.
- 8 След преразглеждане с оглед на изтичането на срока на действие на мерките, проведено съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, 2009 г., стр. 51), с Регламент за изпълнение 2015/519 Комисията запазва в сила за допълнителен период от пет години антидъмпинговото мито, наложено и изменено съответно с Регламент № 91/2009 и с Регламент за изпълнение № 924/2012.
- 9 С решение от 12 февруари 2016 г. ОУС приема нови доклади, в които се установява несъответствието на мерките, приети от Съюза посредством Регламент за изпълнение № 924/2012, с някои разпоредби от Антидъмпинговото споразумение на СТО (наричано по-нататък „Решението на ОУС от 12 февруари 2016 г.“).
- 10 След решението на ОУС от 12 февруари 2016 г. на 26 февруари 2016 г. Комисията приема Регламент за изпълнение (ЕС) 2016/278 за отмяна на окончателното антидъмпингово мито, наложено върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република, чийто обхват бе разширен с включването на вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия, независимо дали са с деклариран произход от Малайзия (ОВ L 52, 2016 г., стр. 24, наричан по-нататък „регламентът за отмяна“)
- 11 В член 1 от посочения регламент се отменят наложените със спорните регламенти антидъмпингови мита.
- 12 Съгласно член 2 от посочения регламент отмяната на посочените в член 1 антидъмпингови мита поражда действие от предвидената в член 3 дата на влизане в сила на същия регламент и не може да служи като основание за възстановяване на събраните преди тази дата мита.
- 13 Регламентът за отмяна е приет на основание Регламент (ЕС) 2015/476 на Европейския парламент и на Съвета от 11 март 2015 година относно мерките, които Съюзът може да вземе след доклад, приет от Органа за уреждане на спорове на СТО, относно антидъмпингови и антисубсидийни въпроси (ОВ L 83, 2015 г., стр. 6).
- 14 В член 1, параграф 1 от посочения регламент се предвижда, че когато ОУС приеме доклад относно мерки на Съюза, взети съгласно неговата антидъмпингова правна уредба, Комисията може според случая да отмени или измени оспорваната мярка или да приеме други специални мерки, счестени за подходящи при съответните условия.

- 15 Член 3 от посочения регламент гласи, че „[м]ерките, приети съгласно настоящия регламент, имат действие от датата на влизането им в сила и не представляват основание за възстановяване на мита, събрани преди тази дата, освен ако не е предвидено друго“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 16 Rotho Blaas е дружество със седалище в Болцано (Италия) с предмет на дейност производство и търговия на високи технологии с приложение в областта на дървените конструкции.
- 17 В периода между 8 септември 2011 г. и 28 февруари 2014 г. Rotho Blaas подава в редица италиански митнически служби множество декларации за окончателен внос от Тайланд на винтове за дърво, като представя удостоверения за произход, издадени от тайландските органи.
- 18 Въз основа на данни, получени от Европейската служба за борба с измамите (OLAF) относно измамни операции по внос от Тайланд, митническата служба в Болцано извършва последваща проверка на извършените от Rotho Blaas операции по внос и приема, че противно на представените в тази връзка удостоверения за произход, 75 % от внесените стоки всъщност били с китайски произход и че поради това съответните стоки били неоснователно освободени от мита.
- 19 Вследствие на това с акт за корекции от 14 октомври 2016 г. Агенция „Митници“ задължава Rotho Blaas да заплати мита, антидъмпингови мита и ДДС, заедно с лихви и неустойки за забава.
- 20 Rotho Blaas подава жалба за отмяна на посочения акт пред запитващата юрисдикция, като изтъква, че спорните регламенти са невалидни *ex tunc* с оглед на задълженията на Съюза по силата на Антидъмпинговото споразумение на СТО, и по-специално с оглед на решението на ОУС от 12 февруари 2016 г., с което било потвърдено несъответствието на наложените с тези регламенти антидъмпингови мерки.
- 21 В това отношение Rotho Blaas подчертава, че в резултат на посоченото решение с регламента за отмяна Комисията е отменила антидъмпинговите мита, въведени и изменени със спорните регламенти. Единствено Съдът обаче бил компетентен да обяви невалидността на актове на Съюза, каквито са посочените регламенти.
- 22 Пред запитващата юрисдикция Агенция „Митници“ поддържа, че противно на доводите на Rotho Blaas, регламентите по правило пораждали действие само *ex tunc*, а не *ex tunc*. Признаването на обратно действие на отмяната, извършена с регламента за отмяна, би накърнило полезния ефект на разглежданите регламенти.
- 23 Ето защо запитващата юрисдикция счита, че следва да отправи запитване до Съда, първо, относно валидността на спорните регламенти с оглед на решенията на ОУС от 28 юли 2011 г. и от 12 февруари 2016 г., с които се установява несъвместимостта на наложените с тези регламенти антидъмпингови мерки с Антидъмпинговото споразумение на СТО и с ГАТТ от 1994 г..
- 24 Второ, в случай че е налице невалидност, възниквал въпросът дали тя има действие *ex tunc*, т.е. считано от датата на влизане в сила на спорните регламенти, или напротив, действието ѝ е *ex tunc*, като отмяната им поражда действие едва от влизането в сила на регламента за отмяна.

25 При тези условия Commissione tributaria di primo grado di Bolzano (Първоинстанционен съд по данъчни дела, Болцано, Италия) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

- „1) Невайдни или незаконосъобразни ли са Регламент [...] № 91/2009, [...] Регламент за изпълнение [...] № 924/2012 [...] и Регламент за изпълнение [...] 2015/519 [...] с оглед на член VI от ГАТТ от 1994 г. и с оглед на решението на ОУС от 28 юли 2011 г., или те са несъвместими с тази разпоредба и с посоченото решение?
- 2) Ако отговорът на първия въпрос е положителен, поражда ли отмяната на антидъмпинговите мита, въведени въз основа на спорните мерки, правни последици от момента на влизането в сила на регламента за отмяна или от датата на влизането в сила на спорната мярка, тоест на Регламент № 91/2009?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос

По допустимостта

- 26 В представеното пред Съда становище италианското правителство изразява съмнения по отношение на правото на Rotho Blaas да се позовава на невайдността на спорните регламенти пред запитващата юрисдикция, и, като последица от това, по отношение на допустимостта на първия въпрос, тъй като по смисъла на съдебната практика, произтичаща от решение от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), посоченото дружество е било напълно в състояние да поиска от съда на Съюза да ги отмени по силата на член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 27 Rotho Blaas отбелязва, че не е могло самò да оспори законосъобразността на спорните регламенти, тъй като поради естеството на регламента частноправен субект не може да подава индивидуална жалба за неговата отмяна нито на фактически, нито на правни основания, освен ако не докаже, че спорният регламент го засяга лично и пряко, като го поставя в различно положение спрямо всички останали оператори (решение от 15 юли 1963 г., Plaumann/Комисия, 25/62, EU:C:1963:17).
- 28 В това отношение съгласно постоянната съдебна практика общият принцип, който гарантира на всяко лице правото в рамките на производството по жалба против национална мярка в негов ущърб по пътя на възражение да се позове на невайдността на акт на Съюза, послужил за основание на тази мярка, не представлява пречка за поставянето на това право в зависимост от условието заинтересуваното лице да не е имало право да поиска отмяната му пряко от съда на Съюза съгласно член 263 ДФЕС. Все пак единствено в хипотезата, в която може да се приеме, че без никакво съмнение определено лице е можело да отправи допустимо искане за отмяна на разглеждания акт, за него е налице пречка да повдигне възражение за невайдността на акта пред компетентната национална юрисдикция (вж. в този смисъл решения от 9 март 1994 г., TWD Textilwerke Deggendorf, C-188/92, EU:C:1994:90, т. 23, от 18 септември 2014 г., Валимар, C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 28 и 29 и от 16 април 2015 г., ТМК Europe, C-143/14, EU:C:2015:236, т. 18).
- 29 В този контекст следва да се припомни, че условие за допустимостта на жалба, подадена на основание член 263, четвърта алинея ДФЕС от физическо или юридическо лице срещу акт, на който то не е адресат, е на това лице да се признае процесуална легитимация, каквато е налице в две хипотези. От една страна, такава жалба може да се подаде, при условие че актът засяга

лицето пряко и лично. От друга страна, то може да подаде жалба срещу подзаконов акт, който не включва мерки за изпълнение, ако той го засяга пряко (вж. по-специално решения от 17 септември 2015 г., *Mory и др./Комисия*, C-33/14 P, EU:C:2015:609, т. 59 и 91 и от 13 март 2018 г., *Industrias Químicas del Vallés/Комисия*, C-244/16 P, EU:C:2018:177, т. 39).

- 30 Следователно, първо, в хипотезата, в която би могло да се приеме, че юридическо лице като *Rotho Blaas* е без съмнение пряко и лично засегнато от спорните регламенти по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС, то би било възпрепятствано да се позовава по пътя на възражението на тяхната невалидност пред запитващите юрисдикции (решение от 4 февруари 2016 г., *C & J Clark International и Puma*, C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 57).
- 31 В това отношение следва да се отбележи, че регламенти като спорните, с които се налагат антидъмпингови мита, имат нормативен характер, тъй като се прилагат за всички заинтересувани икономически оператори (вж. в този смисъл решения от 21 февруари 1984 г., *Allied Corporation и др./Комисия*, 239/82 и 275/82, EU:C:1984:68, т. 11 и решение от 16 април 2015 г., *ТМК Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, т. 18).
- 32 От съдебната практика обаче следва, че регламент за налагане на антидъмпингово мито може да засяга лично различни видове икономически оператори, без да засяга възможността други оператори да бъдат лично засегнати поради някои присъщи за тях качества, които ги разграничават от всички останали лица (вж. в този смисъл решения от 16 май 1991 г., *Extramet Industrie/Съвет*, C-358/89, EU:C:1991:214, т. 16 и от 16 април 2015 г., *ТМК Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, т. 22).
- 33 На първо място, лично засегнати могат да бъдат онези производители и износители на съответната стока, за които въз основа на данните за търговската им дейност е установено, че носят отговорност за дъмпинговите практики (решение от 18 септември 2014 г., *Валимар*, C-374/12, EU:C:2014:2231, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 34 На второ място, това може да важи и за вносителите на съответния продукт, чиито препродажни цени са били взети предвид за целите на изграждането на экспортните цени и които следователно са засегнати от констатациите по въпроса за наличието на дъмпинг (решения от 14 март 1990 г. *Nashua Corporation и др./Комисия и Съвет*, C-133/87 и C-150/87, EU:C:1990:115, т. 15, от 14 март 1990 г. *Gestetner Holdings/Съвет и Комисия*, C-156/87, EU:C:1990:116, т. 18 и от 16 април 2015 г., *ТМК Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, т. 20).
- 35 На трето място, това може да се отнася и за вносителите, които са свързани с износители на съответната стока, по-специално в хипотезата на изчисляване на экспортната цена въз основа на прилаганите от тези вносителите препродажни цени на пазара на Съюза и на изчисляване на самото антидъмпингово мито в зависимост от тези препродажни цени (решения от 11 юли 1990 г., *Neotype Techmashexport/Комисия и Съвет*, C-305/86 и C-160/87, EU:C:1990:295, т. 19 и 20 и от 16 април 2015 г., *ТМК Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, т. 21).
- 36 В настоящия случай обаче няма данни, че спорните регламенти са приети, вземайки предвид индивидуалното положение на *Rotho Blaas* по подобие на една от категориите икономически оператори, посочени в точки 33—35 от настоящото решение, или че то по други причини е засегнато от тези регламенти по начин, който го разграничава от другите вносителите на стоките, спрямо които са прилагани съответните антидъмпингови мерки.
- 37 Следователно не може да се счита, че *Rotho Blaas* е без съмнение лично засегнато от спорните регламенти по смисъла на член 263, четвърта алинея ДФЕС.

- 38 Второ, що се отнася до въпроса дали Rotho Blaas очевидно е можело да подаде жалба съгласно последната част от изречението на член 263, четвърта алинея ДФЕС срещу спорните регламенти, доколкото те представляват подзаконови актове, които го засягат пряко и които не съдържат мерки за изпълнение по смисъла на посочената разпоредба, е достатъчно да е отбележи, че съответните оператори, както и Rotho Blaas в главното производство, са задължени да платят наложените със спорните регламенти антидъмпингови мита по силата на актове, приети от компетентните национални органи.
- 39 Ето защо не може да се приеме, че спорните регламенти очевидно не включват мерки за изпълнение по смисъла на последната част от изречението на член 263, четвърта алинея ДФЕС.
- 40 По изложените съображения не може да се установи, че по смисъла на съдебната практика, припомнена в точка 29 от настоящото решение, Rotho Blaas е могло без съмнение да поиска отмяната на спорните регламенти по силата на член 263, четвърта алинея ДФЕС, поради което за него е налице пречка да се позове на невалидността на тези регламенти пред запитващата юрисдикция.
- 41 Следователно първият преюдициален въпрос е допустим.

По същество

- 42 С първия си въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали спорните регламенти са невалидни с оглед на член VI от ГАТТ от 1994 г. и решението на ОУС от 28 юли 2011 г.
- 43 В самото начало следва да се припомни, че разпоредбите на международно споразумение, по което Съюзът е страна, могат да се изтъкват в подкрепа на жалба за отмяна на акт на вторичното право на Съюза или в подкрепа на възражение за незаконосъобразност на такъв акт само при две условия — от една страна, естеството и системата на въпросното споразумение да допускат това, и от друга страна, тези разпоредби да са предвид съдържанието им безусловни и достатъчно точни (вж. по-специално решение от 13 януари 2015 г., Съвет и др./Vereniging Milieudefensie и Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, C-401/12 P—C-403/12 P, EU:C:2015:4, т. 54 и цитираната съдебна практика). Единствено когато тези две условия са кумулативно изпълнени, подобни разпоредби биха могли да бъдат изтъкнати пред съда на Съюза, за да се прецени законосъобразността на акт на Съюза.
- 44 Що се отнася обаче до споразуменията на СТО, от постоянната съдебна практика следва, че с оглед на естеството и системата им те по принцип не са сред нормите, от гледна точка на които може да се осъществява контрол за законосъобразност на актовете на институциите на Съюза (вж. по-специално решения от 23 ноември 1999 г., Португалия/Съвет, C-149/96, EU:C:1999:574, т. 47, от 1 март 2005 г., Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, т. 39 и от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma, C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 85).
- 45 В това отношение Съдът по-конкретно е отбелязал, че да се приеме, че задачата за осигуряване на съответствието на правото на Съюза с нормите на СТО е пряко задължение на съда на Съюза, означава да се лишат законодателните или изпълнителни органи на Съюза от свободата на действие, с която разполагат подобни органи на търговските партньори на Съюза. Всъщност е безспорно, че определени договарящи страни, между които са най-важните партньори на Съюза от търговска гледна точка, са достигнали именно до заключението в светлината на предмета и целта на споразуменията на СТО, че последните не са сред нормите, по отношение на които техните съдебни органи контролират законосъобразността на вътрешните им правни норми. Ако такава липса на реципрочност бъде приета, има опасност тя да доведе до нарушение на равновесието при прилагането на нормите на СТО (вж. по-специално решения от

23 ноември 1999 г., Португалия/Съвет, C-149/96, EU:C:1999:574, т. 43—46, от 9 септември 2008 г., FIAMM и др./Съвет и Комисия, C-120/06 P и C-121/06 P, EU:C:2008:476, т. 119 и от 18 декември 2014 г., LVP, C-306/13, EU:C:2014:2465, т. 46).

- 46 По-специално Съдът вече е имал повод да уточни, че не може да бъде допусната и възможността икономически оператор да изтъкне пред съда на Съюза, че правна уредба на Съюза е несъвместима с решение на ОУС, както в случая с решението на ОУС от 28 юли 2011 г. Всъщност независимо от придадения им правен обхват препоръките или решенията на ОУС, с които се установява неспазването на норми на СТО, по принцип не могат да се различават коренно от материалноправните разпоредби, които отразяват поетите от член на СТО задължения. Така пред съда на Съюза по принцип не може да се прави позоваване на препоръка или решение на ОУС, установяващи неспазване на разпоредбите на СТО — какъвто е случаят и със съдържащите се в споразуменията на СТО материалноправни норми — за да се провери дали даден акт на Съюза е съвместим с тази препоръка или решение (решение от 10 ноември 2011 г., X и X BV, C-319/10 и C-320/10, непубликувано, EU:C:2011:720, т. 37 и цитираната съдебна практика).
- 47 Само в две изключителни хипотези, които са свързани с волята на законодателя на Съюза сам да ограничи свободата си на действие при прилагането на нормите на СТО, Съдът приема, че съдът на Съюза е компетентен евентуално да упражнява контрол за законосъобразност на акт на Съюза и актовете по прилагането му от гледна точка на споразуменията на СТО или на решение на ОУС, установяващо неспазването на тези споразумения (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2015 г., Комисия/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, т. 40).
- 48 Става дума, на първо място, за хипотезата, в която волята на Съюза е да изпълни определено задължение, поето в рамките на тези споразумения, и на второ място, за случая, при който съответният акт от правото на Съюза препраща изрично към конкретни разпоредби от тези споразумения (вж. в този смисъл решение от 16 юли 2015 г., Комисия/Rusal Armenal, C-21/14 P, EU:C:2015:494, т. 41 и цитираната съдебна практика).
- 49 Следователно с оглед на тези критерии в настоящия случай следва да се установи дали валидността на спорните регламенти може да се провери с оглед на член VI от ГАТТ от 1994 г. и на решението на ОУС от 28 юли 2011 г.
- 50 На първо място, по отношение на разглеждания в главното производство Регламент № 91/2009 следва да се отбележи, че този акт не препраща изрично към конкретни разпоредби на член VI от ГАТТ от 1994 г., нито пък от него следва, че с приемането на този регламент Съветът е имал намерение да изпълни конкретно задължение, поето в рамките на това споразумение, или по-общо в рамките на споразуменията на СТО
- 51 Доколкото запитващата юрисдикция си поставя по-специално въпроса относно валидността на посочения регламент с оглед на решението на ОУС от 28 юли 2011 г., е достатъчно да се отбележи, че това решение е прието по-късно и поради това не може да представлява правно основание за посочения регламент.
- 52 По-нататък, що се отнася до регламенти за изпълнение № 924/2012 и 2015/519, макар тези регламенти донякъде да са израз на волята на Съюза да изпълни решението на ОУС от 28 юли 2011 г., като се има предвид, че хипотезите, в които е възможен контрол за законосъобразност с оглед на нормите на СТО, имат характер на изключение, както беше припомнено в точка 47 от настоящото решение, е достатъчно да се отбележи, че с приемането на посочените регламенти Съюзът е имал намерение да изпълни конкретно задължение, поето в рамките на СТО, което може да обоснове изключение от невъзможността да се прави позоваване на нормите на СТО пред съда на Съюза и да се позволи упражняването от негова страна на контрол за законосъобразност на съответните актове на Съюза с оглед на тези норми (вж. в

този смисъл решения от 1 март 2005 г., Van Parys, C-377/02, EU:C:2005:121, т. 42—48 и от 4 февруари 2016 г., C & J Clark International и Puma, C-659/13 и C-34/14, EU:C:2016:74, т. 93—98).

- 53 Всъщност Регламент за изпълнение 2015/519 само потвърждава за допълнителен период от пет години налагането на антидъмпингово мито след преразглеждането на това мито преди изтичането на срока на неговото действие и без да споменава решението на ОУС от 28 юли 2011 г. Освен това в него не се посочват по-конкретно задълженията, произтичащи от нормите на СТО.
- 54 На последно място, що се отнася до Регламент за изпълнение № 924/2012, наистина в някои от неговите съображения се посочва въпросното решение, като се споменават формулираните в него заключения. От него обаче не следва волята на законодателя да се съобрази именно с тези заключения, а по-скоро волята да преразгледа съответните антидъмпингови мита с оглед на тези заключения, като при това запази своята свобода на действие при прилагането на нормите на СТО в това отношение.
- 55 Освен това по същата логика в този регламент общо се споменава по-специално Антидъмпинговото споразумение на СТО.
- 56 При тези обстоятелства не може да се приеме, че законосъобразността на спорните регламенти може да се преценява с оглед на член VI от ГАТТ от 1994 г. или с оглед на решението на ОУС от 28 юли 2011 г.
- 57 Ето защо следва да се констатира, че при разглеждането на първия въпрос не се установяват обстоятелства, които могат да засегнат валидността на спорните регламенти.

По втория въпрос

- 58 Тъй като вторият въпрос е поставен, в случай че спорните регламенти са невалидни, няма основание да му се предоставя отговор.

По съдебните разноски

- 59 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

При разглеждането на първия въпрос не се установяват обстоятелства, които могат да засегнат валидността на Регламент (ЕО) № 91/2009 на Съвета от 26 януари 2009 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република, на Регламент за изпълнение (ЕС) № 924/2012 на Съвета от 4 октомври 2012 година за изменение на Регламент (ЕО) № 91/2009 или на Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/519 на Комисията от 26 март 2015 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на някои скрепителни елементи от желязо или стомана с произход от Китайската народна република, чийто обхват беше разширен до вноса на някои

скрепителни елементи от желязо или стомана, изпращани от Малайзия, независимо дали са декларирани с произход от Малайзия, след преразглеждане с оглед на изтичане на срока на действие на мерките съгласно член 11, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1225/2009.

Подписи